

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

Testimonia De Vnitate Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

patescit. Ethnici & Turci quoq; iactitant se invocate illum Deum, qui condidit cœlum & terram, sed falso id iactitant, quia viginti animis, nec volunt audire conditorem se patescentem verbo Iesu & missio filio. Aberrant ergo à vero conditore, & fingunt sibi contures suis speculationibus: Quare in omni cogitatione de Deo & omni invocatione mentes intruantur Christum missum in Carne, exstinctum & resuscitatum, & statuan hunc vere esse Deum conditorem, hunc filium misit, & dedit Ecclesiæ sua Euangelium. Per extensum & vt cunctas particulas descriptionis, in quibus hoc quoq; sciamus, has virtutes, quas Deo tribuimus, in eo non esse accidentia, vi nomine seu Angelo sapientia, iusticia, bonitas, sunt accidentia esse mutabiles. Sed sicut potentia Dei non discernenda est ab essentia aliud est, sic non sunt aliae res, sapientia, veritas, iusticia, bonus Dei, sed sunt ipsa essentia, quæ est quiddam viuum per se subtiliter intelligens, æternum, omnipotens, bonum, iustum. Hanc & diuinam descriptionem vt teneret Ecclesia in conspectu & ob oculos, diffidit etiam ab Ethniciis opinionibus, commendauit eam nobis Christus prima & notissima ceremonia: Ego baptizo te in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, id est, Ego hac unctione mandato Christus ut tibi cor, te recipi à Deo creatore omnium rerum, Patre æterni, & eius Iesu Christo, & Spiritu sancto, quem Deum agnosces placuisse per Iesum Christum Filium æterni patris, & hac fiducia invocabis, qui te Spiritu sancto reget & vivificabit ad vitam æternam, his promissiones diuinæ pollicentur: Effundam de meo Spiritu super omnem carnem, &c. Et Christus inquit Iohan. 14. Ego rogo pater, & alium Paracletum dabit vobis, Spiritum veritatis.

Quare à Deo cogitantes, siue in docendo, siue in inventando: Baptismi doctrinam, & testimonium nobis proponamus, ne cursum de numero speculeremur, sed de causis, cur filius missus fuit de promissione reconciliationis, de gubernatione miranda sanctorum, qui à Christo defenduntur contra Diabolum, & Spiritu sancto mirabiliter vivificantur. Etsi enim Diabolus, qui est homicida, mirabiliter insidij oppugnat singulos, vt auulso a Deo euerat: tamen Christus econtra propugnat oves soas, quamlibet imbecilles & ignorosas, sicut inquit: Oves meæ vocem meam audiunt, & nemo rapiens de manu mea. Simil ergo de admirandis beneficj Dei propriis Filium donatis, cogitemus, quoties verba Baptismi recitamus.

TESTIMONIA DE UNITATE DEI.

VN A est æterna essentia diuina, iuxta descriptionem posse: æternus Pater, Filius imago Patris, & Spiritus sanctus. Ac per se discernuntur, quoties diuinitas intra se describitur. Sed cum apparet,

DE TRIBVS PERSONIS DIVINITATIS. 313
in creaturis, mentio sit vnius æternæ essentiae, vt Deut. 6. Audi
M. Dominus Deus noster Dominus vnuſ est. Ac p̄ij obſeruent ap-
plationem. Dixi discernendam esse invocationem Ecclesiæ ab Eth-
nico Ideo populus Iſraēl peculiarem appellationem Iehoua tribuit
Deo, & discernat Deum verum conditorem, qui ſe in hoc populo pa-
metit, ab idolis & commentitijs numinibus Ethnicorum.

D E V T. 4. Ut ſcias quod Dominus eſt Deus, & non eſt aliud
præter eum, id eſt: Hic Deus patefactus in hoc populo Iſraēl, ſolus
eſt Deus. Deut. 32. Videte quod ego ſum ſolus, & non eſt aliud præter
me ſel. 44. Haec dicit Dominus rex Iſraēl, & redemptor eius, Domi-
nus exercituum. Ego ſum primus & nouissimus, & præter me non eſt
Deus. Iſa. 45. Ego ſum Deus, & non eſt illius præterea, præter me
non eſt Deus. Ego Deus, & non eſt aliud, formans lucem, & creans
tenebras. Item: Non eſt aliud Deus præter me. Deus iuſtus & salvans
non eſt præter me. Conuertimini ad me, & ſalui eritis omnes fines
terre, quia ego ſum Deus, & non eſt aliud. 1. Cor. 8. Scimus quod
nihil eſt Idolum in mundo, & quod nullus eſt aliud Deus, niſi vnuſ.
Nam eſt ſunt qui dicantur dij, ſiuſ in cœlo, ſiuſ in terra, ſicuti ſunt
diſmulti & Domini multi: Nobis tamen vnuſ eſt Deus Pater, ex quo
omnia, & nos in illo: & vnuſ Dominus Iesuſ Christuſ, per quem om-
nia, & nos per eum. Ephes. 4. Vnuſ Deus & pater omnium, qui ſuper
unus, & per omnia.

DE TRIBVS PERSONIS DIVINITATIS.

In hoc articulo necesse eſt constitui quid vocabulum Personæ fi-
gaficer. Primum igitur trado hanc definitionem, conuenientem
hoc articulo: PERSONA, vt Ecclesiæ in hoc articulo loquitur, eſt
TRIESTANTIA INDIVIDUA, INTELLIGENS, ET INCOM-
MUNICABILIS. Satis conſtat veteres scriptores Ecclesiæ ſolitos
hac duo vocabula diſcernere οὐρανὸς & ὑπόστατος, & dicere unā eſſe
οὐρανὸς, id eſt, eſſentiam æterni Patris, Filij, & Spiritus Sancti, ſed tres
ὑπόστατος, id eſt, tres vere ſubſtinentes, nō commentarios, non ca-
dutos, non confuſos, ſed diſtinctos, ſeu ſingulares intelligentes. Pro hac
voce Latinis ſunt nomine Personæ, & quanquam Græca vox ὑπό-
ſτατος eſt illuſtris, tamen quia ingeniorum petulantia ſæpe conturbat
teſte dicta, rixæ etiam de vocabulo ὑπόστατος ortæ ſunt. Cefferunt
igitur Græci, & Latinos ſecuti, coepérunt etiam hot loco dicere tria
ὑπόστατα. Sed nos omiſſis rixis vocabulorum, Ecclesiæ ſententiam
ſediter retineamus, & verbis iam in Ecclesiæ vſitatis & receptis ſine
ambiguitate viamur. Lufit homo fanaticus, Seruetus, de vocabulo
Personæ